№ 128. Czwartek 5. Czerwca 1856. Rok Gazecie 46.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 3. czerwca. Dnia 3. czerwca 1856 wyszła z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej i będzie rozesłana Część III. oddziału I. Dziennika rządowego z roku 1856 dla okręgu administracyjnego c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 32. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 3. marca 1856, o zawieszeniu sprzedaży krajanego tytoniu ordynaryjnego po dotychczasowej cenie 14 kr. za funt w okręgu granicznym nowego terytoryum monopolu, równie jak o ustaniu dalszego wydawania górnikom tak zwanego limito-tytoniu.

Nr. 33. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 8. marca 1856, o połączeniu obydwu dotychczasowych sekcyi c. k. kolei żelaznej rządowej południowej.

Nr. 34. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 11. marca 1856, dotyczące zmiany postępowania z towarami, mającemi być użytemi jako wzory do pokazania w razie oświadczenia ich na sprzedaż niepewną.

Nr. 35. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, tudzież najwyższej włady policyjnej z dnia 15. marca 1856, o kompetencyi co do śledztwa i ukarania przestępstw ustaw istniacych pod względem posiadania i noszenia broni zakazanych, równie jak obrotu onemiż.

Nr. 36. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 20. marca 1856, którem obwieszczone zostają zatwierdzone przez Najjaśniejszego Pana statuta i regulamin wydziału uprzywilejowanego banku narodowego austryackiego, utworzonego dla kredytu hypotycznego.

Nr. 37. Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 10. marca 1856, mocą którego w porozumieniu z ministerstwem skarbu wydane są nowe postępowania względem taks przez kandydatów teoretycznych egzaminów rządowych płacić się mających.

Nr. 38. Rozporządzenia ministerstwa skarbu i handlu z dnia 20go marca 1856, względem kilka zmian w taryfie cłowej.

Nr. 39. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26. marca 1856, względem ściągnienia wszystkich od roku 1848 przez państwo wydanych znaków pieniężnych, z wyjątkiem biletów monetowych dziesięć-krajcarowych węgierskich.

Nr. 40. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1856, mocą którego obwieszcza się czas działalności skarbowych dyrekcyi powiatowych w obrębie zarządu lwowskiej finansowej dyrekcyi krajowej.

Nr. 41. Rozporządzenie ministerstw spraw zagranicznych i handlu z dnia 29. marca 1856, mocą którego podaje się do wiadomości przyjęte przez rządy cesarsko-austryacki i królesko-sycylijski rozszerzenie traktatu handlowego i żeglugi z dnia 4. lipca 1846.

Nr. 42. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. marca 1856, względem urządzenia i działalności urzędowej Namiestnictw w Lombardzko-weneckim królestwie.

Nr. 43. Rozporządzenie nadkomendy armii i ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. marca 1856, z postanowieniami względem postępowania, zachować się mającego przy umieszczeniu wysługujących żołnierzy w rezerwie i przy oddaleniu żołnierzy rezerwy.

Nr. 44. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 30. marca 1856, względem postanowienia cłowego z linami jelicianemi.

Ogłoszenie.

Minister nauk publicznych w porozumieniu z c. k. ministeryum finansów mianował c. k. radzcę finansowego Dr. *Albina Hammer* komisarzem egzaminacyjnym przy wydziale ogólnych egzaminów teoretycznych.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, 20. maja 1856.

Jeneralny dyrektor c. k. uprzywilejowanego towarzystwa akcyonaryuszów fabrykacyi cukru w Galicyi złożył w pamięć odprawionego dnia 8. maja r. b. w Tłumaczu uroczystego nabożeństwa za przywrócenie powszechnego pokoju w Europie kwotę 200 złr. m. k. na potrzeby szkółek w gminach należących do klucza Tłumackiego.

C. k. Namiestnictwo obracając dar ten na cel przeznaczony, podaje okazaną nim szlachetną dążność z wyrazem uznania do wiadomości publicznej.

Lwów, 21. maja 1856.

Sprawy krajowe.

Tutejszy traktyernik p. *Izak Mayer Menkes* z wdzięczności za udzielone mu od c. k. Namiestnictwa pozwolenie otwarcia traktyerni w okręgu chrześciańskim, złożył na rzecz zostającego pod opieką *Jej Excelencyi JW. hrabiny Gołuchowskiej* zakładu ochrony małych dzieci i niemowląt kwotę 200 złr. m. k.

Prezydyum magistratu oddając ten dar na cel przeznaczony, składa niniejszem panu Izakowi Mayerowi Menkes imieniem obdarzonego funduszu publiczne podziękowanie.

Z magistratu stołecznego miasta Lwowa dnia 20. maja 1856.

Tymczasowe postanowienia o urządzeniu gmin (gromad),

w których do czasu zaprowadzenia urzędów powiatowych jurysdykcyę zwierzchnicza nie magistraty własne, lecz dominia wykonywały.

(Ciąg dalszy. Ob. Nr. 127 G. L.)

I. Przełożeństwo gminy miejscowej i przełożeństwo posiadłości dziedzica.

§. 7. Przełożeństwo gminy miejscowej składa wójt z przysiężnymi.

W posiadłościach dziedzica reprezentuje przełożeństwo właściciel dóbr w własnej osobie, lub zastępca jego osobno do tego ustanowiony. Właściciele części, tudzież posiadłości połączonych mają bądź jednego z pośród siebie, bądź inną jaką zdolną osobę ustanowić naczelnikiem posiadłości dziedzica.

Jak przełożeństwo gminy miejscowej wybiera się z pomiędzy jej mieszkańców, tak też i przełożony posiadłości dziedzica musi w obrębie tych posiadłości mieć swe zamieszkanie.

1. Sposób ustanowienia przełożeństwa gminy miejscowej.

§. 8. Wójtów i przysiężnych ustanawia się i zaprzysięga sposobem dotychczasowym wedle postanowienia najwyższego patentu z dnia 13. kwietnia 1784, tudzież rozporządzeń z dnia 28. sierpnia 1846 l. 200 i z dnia 30. października 1855 l. 39.872. Znakiem zewnętrznym godności wójtowskiej jest, stosownie do przepisu, tarcza z orłem, którą nosi się na przewieszonym przez piersi pasie rzemiennym.

Domieszcza się tylko ta uwaga, że wybór wójta miejscowego zawsze dla dopilnowania przepisanego porządku pod powagą urzędu powiatowego przedsiębranym być powinien.

Wybór wójta miejscowego i przysięźnych. — Uprawnienie do głosowania i wybierania.

§. 9. Gdy postępowanie przy wyborach nie wszędzie jest jednostajne, z drugiej zaś strony przy zmienionem obecnie i ważniejszem stanowisku wójtów miejscowych dokładna regulacya ich wyboru stała się potrzebną, przeto stanowi się, że przy wyborze wójta i przysiężnych tylko ci członkowie gminy uważani być mają za uprawnionych do głosowania, „którzy posiadają w gminie gospodarstwo opodatkowane, lub wykonując z prawnym warunkiem stałego w gminie pobytu, opodatkowane rzemiosło albo zarobkowość, są oraz w księgach ludności tej gminy jako miejscowi zapisani, i chrześciańską wyznają religię“.

Ci więc, co są tylko chałupnikami, nie mają prawa do głosowania.

Wykonywanie prawa wyboru.

§. 10. Do ważności wyboru wymaga się obecność przynajmniej dwóch trzecich części członków gminy prawo wyboru mających, prawo zaś to wykonywa się w ogólności osobiście.

Małoletnie i wszystkie pod opieką i kuratelą zostające osoby mogą prawo głosowania wykonywać tylko przez swych opiekunów lub kuratorów, żony przez mężów, a wdowy przez swych pełnomocników.

Komu prawo wyboru nie przynależy.

§. 11. Prawo głosowania, t. j. prawo wyboru nie przynależy:

a) urzednikom rządowym. duchownym miejscowym. nauczycielom przy szkołach i osobom wojskowym w czynnej służbie zostającym;

b) osobom nie posiadającym obywatelstwa austryackiego:

c) osobom. które zawiadując majatkiem gminy, ociągaja się z złożeniem winnych rachunków;

d) prócz tych wykluczeni są od prawa głosowania wszyscy. którzy z powodu hańbiącego jakiego uczynku pod śledztwo pociągani, a za niewinnych uznani nie zostali. t. j. wszyscy, którzy z powodu jakiej zbrodni. lub jakiego przestepstwa, z chciwości zysku pochdzącego, albo powszechna obyczajność obrażającego, lub też takiego wykroczenia winnymi uznani, albo za inne jakie przestąpienie prawa, na karę utraty wolności przynajmniej przez pół roku skazani zostali.

Obieralność. i kto z niej wyłączony.

§. 12. Wójtami lub przysieżnymi tacy tylko członkowie obrani być moga. którzy zarazem używaja prawa głosowania (§. 9).

Członkowie gminy, nie majacy prawa głosowania. tudziez osoby w §§. 10 i 11. wskazane, niemniej osoby w służbie gminy będące. do których wszakże ostatnich występujący przełożony gminy nie należy, nie moga na pomienione urzędy być wybieranemi.

Przy wyborze wójta i przysiężnych należy w szczególności mieć baczenie na moralność, prawość. powagę, uzdolnienie umysłowe i stan majątku tego, który wybranym być ma.

Głosowanie: troista propozycya na wójtów.

§. 13. Głosowanie dzieje się ustnie, a przy wyborze wójta rozstrzyga bezwzględna większość głosów obecnych członków gminy.

Jeżeli tej większości osiągnać nie można, tedy na dwóch członków gminy, największą względną ilość głosów po sobie mających, osobno się głosuje. iżby wszyscy trzej kandydaci, którzy proponowani być mają. otrzymali bezwzględną większość. Jeżeliby urząd powiatowy w troistej propozycyi nie znalazł żadnego indywidyum. któreby zdolne było na wójta. natenczas powtórny wybór zarządzić należy; gdyby zaś i przy tym nawet wyborze troistą propozycyę odrzucić należało. wtedy urżąd powiatowy ma mocą własnej władzy wójta zamianować.

Przysiężnych można obierać względną głosów większością.

Uchylenie się od przyjęcia urzędu wójtowskiego lub urzędu przysiężnych.

§. 14. Żadnemu członkowi gminy niewolno z tytułu nieodpowiedniego wynagrodzenia, lub z innego jakiego błahego powodu uchylać się od padłego nań urzedu wójta albo przysieżnego; jest bowiem obowiązkiem każdego członka gminy, do dobra gminy przykładać się radą i uczynkiem.

Atoli uwzględnić należy takie uchylenie się:

a) osób wojskowych nie będących w czynnej służbie;

b) osób, mających wiecej jak 60 lat;

c) osób, które dopiero wystąpiły z urzędu wójtowskiego lub urzędu przysiężnych, — tych wszelako tylko na następne trzy lata.

2. Sposób ustanowienia przełożonego posiadłości dziedzica.

§. 15. Przełożonego posiadłości dziedzica potrzeba podać z nazwiska urzędowi powiatowemu, który, jeżeli żadne nie zajdą przeszkody, podanie to przyjmując do wiadomości, przełożonego zatwierdzi, i równocześnie go o tem zawiadomi.

Jeżeliby przeciw osobie zastępcy dziedzica, przeznaczonego na przełożonego. ważne zachodziły przeszkody, urząd powiatowy zarządzi, ażeby inny zdolny człowiek na tę posadę został mianowany.

Jeżeliby zaś przełożony posiadłości dziedzica w osobie samego właściciela dóbr reprezentowany być miał, a przeciw niemu zachodziły zarzuty w moralnym. politycznym. lub innym jakim względzie, tedy należy zasiągnąć polecenia urzędu obwodowego, czyli w własności przełożonego zatwierdzonym być może.

O każdej zmianie zachodzącej w osobie przełożonego posiadłości dziedzica, należy urzędowi powiatowemu uczynić doniesienie.

Także i przy ustanowieniu przełożonego posiadłości dziedzica potrzeba wzgląd mieć na moralność, nieposzlakowaną uczciwość i umysłowe usposobienie dotyczącej osoby.

Za odpowiedne sprawowanie urzędu przełożonego posiadłości dziedzica odpowiada właściciel dóbr, choć by nawet ten urząd sprawował przez zastępcę.

II. Zastąpienie przełożonych.

§. 16. W przypadkach nieobecności. lub przeszkodzenia wójta, zastępuje go najstarszy przysiężny.

Także i przełożony posiadłości dziedzica musi na taki wypadek pod własną odpowiedzialnością ustanowić zastępcę.

III. Oddalenie przełożonego.

§. 17. Urząd powiatowy ma prawo, przełożonego posiadłości dziedzica lub wójta w każdym czasie od urzedu oddalić.

IV Koszta sprawowanego przez przełożonych urzędu.

§. 18. Koszta sprawowania urzedu przełożonego posiadłości dziedzica ponosi sam właściciel dóbr, koszta zaś urzędu wójta ponosi gromada.

Wynagrodzenie wójta i przysiężnych.

§. 19. Co do wynagrodzenia wójta i przysiężnych obowiązującym jest rozporządzenie najwyższego patentu z dnia 13. kwietnia 1784, według którego wójtowie i przysiężni uwolnieni być mają od ciężarów gminnych, jakiemi są: posyłki, warta nocna, kwaterunek wojskowy, konwoj szupaśników, szarwarki i t. p.

Gdy przyznane prócz tego rozporządzeniem gubernialnem z d. 23. września 1784. uwolnienie od 12. dni roboczych obecnie skutkiem zniesienia pańszczyzny odpadło, przeto w inny przyzwoity sposób wynagrodzenie dla wójta oznaczyć należy, przyczem na to w szczególności baczenie mieć potrzeba, iż odkąd ustało działanie władz patrymonialnych. wykonywanie wójtowskiego urzędu trudniejszem się stało. i z większą odpowiedzialnością jest połaczone, obok tego zaś. że z drugiej strony urząd wójtowski jest urzedem honorowym. i dla tego nie chodzi tu o płacę dla niego, lecz tylko o odpowiedne wynagrodzenie za trudy z powołaniem jego połączone, tudzież za stratę czasu. jakiej przezto w prowadzeniu gospodarstwa doznaje.

Jakie ma być to szczególne wynagrodzenie. o tem powinna gmina co do obecnie ustanowionych wójtów, zaraz, — na przyszłość zaś zawsze przy wyborze wójta wydać deklaracyę. która urząd powiatowy przyjąć ma do wiadomości, ażeby w zachodzących przypadkach spornych na stosowne mógł wpłynać załatwienie.

W razie gdyby wójt przeznaczone dla siebie szczególne wynagrodzenie uznał niedostatecznem. urząd powiatowy. uwzgledniając przyjęty w innych miejscach wymiar nagrody. tudzież zatrudnienie wójtowskie. ma wyjednać polubowną ugodę. a gdyby ta nie przyszła do skutku, wynagrodzenie z mocy urzędu wyznaczyć.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Repartycya kosztów budowy szkóły. — Ustawa o hypotekach. — Spokojny stan Lombardyi. — Ułaskawienia.)

Wiédeń, 1. czerwca. Miedzy kilkoma stronami obowiazanemi do przyczynienia sie w ponoszeniu kosztów budowy nowej szkoły wszczął się spór o to. czy też koszta materyałów rozłożone być powinny na obowiązane gminy według ilości podatków stałych. lub według liczby domów. C. k. ministeryum spraw wewnetrznych rozstrzygnęło więc. że repartycya uskuteczniona być powinna według ilości stałych podatków.

— Wkrótce ogłoszona być ma nowa ustawa o hypotekach, i nastąpi to zapewne przed 1. lipca. który to dzień wyznaczono na termin do otworzenia banku hypotekarnego. Nowa ustawa ma być jak utrzymują obowiazująca w całej monarchyi. Procedura sądowa przeciw opieszałym dłużnikom będzie znacznie uproszczona.

— *Gazz. di Milano* pisze z 27. maja: „Niektóre dzienniki sardyńskie, co jeszcze o rewolucyi całkiem nie zwątpiły. donoszą od pewnego czasu wiadomości o rozmaitych demonstracyach politycznych, jakie wydarzyć się miały w Medyolanie i w innych miastach lombardzko-weneckiego królestwa. Obce dzienniki powtarzają te doniesienia dla samej już nowości, i niedziw przeto, że mieszkańce Medyolanu dowiadują się dopiero z tych dzienników o wypadkach, jakie w Medyolanie rzeczywiście wcale nie zachodziły.

Tak więc piszą dzienniki zagraniczne o urojonych w Lombardyi demonstracyach politycznych, gdy tymczasem w Medyolanie mowa jest tylko o kolejach żelaznych, bankach i o instytutach kredytowych.“

— Jego Excelencya jeneralny gubernator fm. hrabia Radetzky dozwolił wychodźcy politycznemu Piotrowi Zermann bezkarnego powrotu do c. k. krajów austryackich, a majątek wychodźcy Ottavio Framarin uwolnił z pod sekwestru.

Ameryka.

(Szczegóły porazki Walkera.)

— *New-Jork-Times* zawiera teraz dokładne doniesienia o klęsce Walkera. Uzupełniając nasze doniesienia zamieszczamy z niego to, co może posłużyć do lepszego zrozumienia wypadków. „Po przygotowaniach dwutygodniowych ruszył Walker dnia 6. z Rivas. i wsiadł na paropływ „San Carlos“, ażeby w zamiarze inwazyi płynąć w górę rzeki Serapaque. Gdy zaś ściągnał swoje wojsko z odnogi Virgin i San Juan del Sur, natychmiast wkroczył po nim nieprzyjaciel i przypatrywał się z brzegu jeziora oddalającemu sie paropływowi. Walker przeprawił sie aż do Castillo. wysłał oddział 46 ludzi, ażeby w San Juan obsadzić rzekę Serapaque. a sam odpłynął znowu z powrotem, i nazajutrz miał sposobność patrzyć własnemi oczyma na to co się stało, to jest na spalenie portu odnogi Virgin. Taki sam los spotkał i San Juan del Sur, a miasto Rivas, które dniem wpoprzód było główną kwaterą Walkera, dostało się bez wystrzału w ręce nieprzyjaciela, który przeto uzyskał podstawę operacyjna i linię obronną. zabezpieczająca mu komunikacye z Kostariką. i odbierając Walkerowi nadzieję ściągnienia do siebie posiłków.“ O Walkerze tak pisze dalej: „Ażeby skutki swego błędu naprawić popełnił jeszcze większy, jak gdyby ślepotą rażony. Gdy postrzegł gorejące gmachy w porcie Virgin bay, i dowiedział sie od zbiega o zamordowaniu spokojnych obywateli. popłynął do Granady i wysadziwszy na ląd wojsko, ruszył w 600 ludzi w pochód do Rivas.“ Dalej idzie skreślenie bitwy pod Rivas dnia 11., o której czytamy: „W bitwie tej, która trwała dwanaście godzin. nie dowiedli korsarze swej waleczności, a jenerał. który po wielkim pochodzie, nie dawszy wojsku odpocząć, kazał zaraz zrana tego samego dnia uderzyć na nieprzyjaciela, dowiódł. że jest niezdatny. Walker kazał w gazecie *El Nicaraguense*. którą skonfiskował. ogłosić, że odniósł zwycięstwo i zabił 500 nieprzyjaciół. Według ostatnich wiadomości stoją Kostarikanie obozem nad San Juan, niemal 12 angielskich mil powyżej Castillo, a Walker leży chory w Granadzie, gdzie wszystkie jego wojska ściągają się. Jak wielki nieporządek zakrada się w takiem nieszczęściu dowodzi ten wypa-

dek, że kompania rozstawiona w Kastillo, jako kluczu rzeki San Juan, zrabowała wszystkich pasażerów; żołnierze wymawiali się tem, że sami muszą się starać o wyżywienie, gdyż Walker nie daje im ani żołdu, ani żywności. Prezydent Mora, jenerał Kostarikanów wydał proklamacyę, w której mówi: „Każdego z bronią w ręku ujętego korsarza należy rozstrzelać. Jednakże ci korsarze, którzy przeciw republice nie podnieśli broni i oddadzą ją, otrzymają pardon.“ Na to wydał Walker rozkaz swym ludziom, ażeby nie chwytali żadnych jeńców.

Hiszpania.

(Zapowiedź ogłoszenia konstytucyi. — Zajścia z Mexykiem. — Depesza z 28. maja.)

Z **Madrytu** piszą pod dniem 24. maja: „Publiczne ogłoszenie konstytucyi nastąpi zapewne 30. czerwca równocześnie z odroczeniem Kortezów do 1. października. — Na wczorajszem posiedzeniu izby przyjęto jednogłośnie wniosek kilku deputowanych, który rządowi ofiaruje wsparcie Kortezów w sprawie żądanego od Meksyku wynagrodzenia dla pokrzywdzonych w tym kraju Hiszpanów. W nieobecności ministra spraw zagranicznych oświadczył minister spraw wewnętrznych, że postępowanie rządu meksykańskiego było już kilkakrotnie przedmiotem ważnych rozpraw w gabinecie, który natychmiast użyje stosownych w tej mierze środków. Żażalenia przeciw rządowi meksykańskiemu są zresztą aż nadto uzasadnione, gdyż pokazało się, że nietylko wbrew traktatowi z roku 1853 niewypłacał hiszpańskim właścicielom papierów obligacyjnych przyrzeczonych rat procentowych, ale zmuszał ich nawet oddawać skarbowi bony opiewające na imię właściciela, a tym, którzy niebyli w stanie uczynić tego, gdyż wielu posprzedawało po nizkich cenach swoje bony, konfiskował majątek aż do kwoty nominalnej wartości tych bonów. Dziś zajmowała się rada ministeryalna bardzo gorliwie tą sprawą meksykańską, która z łatwością mogłaby wziąć bardzo niebezpieczny obrót. Jak słychać wyprawi minister spraw zewnętrznych natychmiast paropływem do nowego naszego ambasadora w Meksyku pana Alvarez, który zresztą podług najnowszych doniesień znajdował się jeszcze w Vera-Cruz, bardzo dobitną notę, którą za przybyciem do stolicy ma doręczyć rządowi meksykańskiemu. Jeśli rząd ten będzie się wzbraniał dopełnić żądań gabinetu hiszpańskiego, ma ambasador zwinąć swoją banderę i opuścić terytoryum republiki. Do jeneralnego kapitana Kuby miano już wysłać rozkaz, ażeby wszystkie będące do dyspozycyi okręta wyprawił do Vera-Cruz. — Sprzedaż dóbr odbywa się już w kilku prowincyach biskajskich, mianowicie w Guipuzcoa, bez najmniejszej trudności. Gdzieniegdzie stara się jeszcze przeszkadzać temu duchowieństwo.“

Depesza z **Madrytu** z 28. maja donosi: „Pomiędzy robotnikami w Alcoy, którzy żądali wyższej zapłaty, wszczęło się zaburzenie; ale przyaresztowaniem kilku przywrócono spiesznie porządek.“

Francya.

(Konskrypcya w Algierze. — Nowiny dworu. — Przedaż lasów Orleańskich. — Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian.)

Paryż, 29. maja. Dekret wydany na wniosek ministra wojny nakazuje, ażeby stosownie do życzeń jeneralnego gubernatora Algeryi rozciągnięto nakazaną na ten rok konskrypcyę ludności także na Algieryę, chociaż dopiero przed czterma laty odbyło się obliczenie ludności w tym kraju. — Jak donosi *Monitor*, niemogą obrady nad projektem do ustawy względem podatku od powozów i koni nanastąpić w ciągu teraźniejszej sesyi senatu, ponieważ sprawozdawca jest zawsze jeszcze bardzo chory. — Słychać, że bal w ratuszu, który ma nastąpić po bankiecie wyprawionym w dzień chrztu Cesarzewicza, został odłożony na 15. czerwca, ponieważ ceremonia chrztu, która dopiero o 4. lub 5. godzinie po południu się rozpocznie, potrwa kilka godzin i przeto ów bankiet zajmie już cały wieczor. Do uroczystości kościelnej przypuszczani będą panowie tylko w uniformach; damy zaś muszą wystąpić w głęboko wyciętych sukniach, a damom dworu cesarskiego z wyjątkiem admirałowy Bruat, która będzie nieść dziecię cesarskie, przepisano płaszcz dworski. Przełożony kościoła Notre-Dame zamówił w Angers cztery dzwony nowe, które za kilka dni tu nadejdą i których chrzciny odbędą się 4. czerwca. Po raz pierwszy będą dzwonić niemi dla oznajmienia chrztu następcy tronu. Wczoraj sprzedano znowu na ratuszu w drodze publicznej licytacyi kilka parceli lasu, należących do byłego parku Neuilly. Zarządca dóbr familii orleańskiej kazał wszystkim, którzy brali udział w licytowaniu gruntów należących do dóbr Neuilly, doręczyć protest swój przez woźnych. — Teatrowi, który zamyśla wybudować pan Dennery na bulwarze sebastopolskim, będzie Cesarz udzielał roczną subwencye. Miasto odstępuje mu grunt pod budowlę, który mogłyby sprzedać za 1,300.000 franków, za 1 milion tylko. Koszta budowy są obliczone na dwa, a wewnętrznego urządzenia na 1 milion franków. — Z Algieryi użalają się na posuchę; od kilku tygodni niepadał deszcz ani razu.

— Senat odbędzie w przyszły poniedziałek lub wtorek sesyę, by się naradzić nad kwestyą rejencyi. — Arcyksiążę Ferdynad Maksymilian przybył wczoraj do Hawru. Władze miasta przypomniały go u dworca kolei. Arcyksiążę zwiedzał parostatek „Arago“ i przechadzał się po mieście. Na pokładzie „Reine Hortense“ wyprawiono wielkę ucztę, w której brały udział władze Hawru. Arcyksiążę odjechał jeszcze tego samego wieczora o godzicie 4½ do Cherbourga, gdzie przepędził dzień dzisiejszy. Książę Tarente i margrabia de la Grange towarzyszą Arcyksięciu aż do granicy.

Włochy.

(Obchód Bożego Ciała w Rzymie.)

Rzym, 22. maja. Uroczystość Bożego Ciała odbyła się dziś zrana w Watykanie z taką świetnością, jaką widzieć można tylko w stolicy chrześciaństwa katolickiego. Zewnętrznej świetności temu obrzędowi dodawało i to jeszcze, że mieli w nim udział także Wielkie księstwo Toskanii, Arcyksiążęta Ferdynand i Karol z rodzeństwem, hrabia Trapani z małżonką i siostra Wielkiego księcia Arcyksiężna Marya Luiza.

Niemce.

(Nowiny dworu. — książę Windischgrätz.)

Z **Berlina** donoszą z 21. maja: J. M. Cesarz rosyjski wyjeżdża pojutrze wieczór z Poczdamu i wraca na Królewiec do Petersburga.

— Najdostojniejsze i dostojne Damy z familii królewskiej przypatrywać się mają dzisiejszej paradzie wielkiej z balkonu pałacu księżniczki. Uczta po paradzie odbędzie się w Poczdamie, po czem nastąpi przedstawienie sceniczne w teatrze poczdamskim.

— J. królewicz. M. wielki książę Meklenburg-Schwerin przybył tu przedwczoraj po południu ze Szweryna.

— Jej królewicz. M. owdowiała wielka księżna z Meklenburg-Szweryna zjechała tu wczoraj po południu wraz z świtą z Ludwigslust. O godzinie 5tej udała się do Poczdamu.

— J. królewicz. M. książę August Wirtembergski i J. O. książę jenerał Wilhelm Radziwiłł, którzy we wtorek wieczór udali się do Magdeburga dla zlustrowania wojsk tamtejszych, powrócili tu przedwczoraj dla wzięcia udziału w paradzie wojskowej, która wczoraj zrana odbyła się w Poczdamie; dziś zaś mają być na paradzie na placu „Unter den Linden.“

— Bawiący tu jako gość królewski książę Windischgrätz mianowany został przez Króla szefem 2go pułku dragonów. Pierwszy i drugi szwadron pułku tego stoi wraz z sztabem w Landesbergu, trzeci we Friedbergu, a czwarty w Woldenbergu. Ś. p. książę Wilhelm był aż do śmierci szefem pułku wspomnionego.

— Książę Windischgrätz zwiedził tutejszą powszechną szkołę wojskową i był obecny na odczytach jenerała Höpfner'a o historyi wojennej i majora Ollech'a o taktyce. Profesor Dove oprowadzał księcia po gabinecie fizykalnym zakładu. Książę wyraził się bardzo pochlebnie o tym zakładzie wojskowym.

Królestwo Polskie.

(Podróż Cesarza. — Dekoracya.)

Warszawa, 31go maja. *Gazeta Warszawska* donosi: Najjaśniejszy Pan, po wyjeździe w dniu przedonegdajszym z Warszawy, raczył przybyć, wraz z Jej C. W. W. księżną Olgą Mikołajewną, w towarzystwie Najdostojniejszych osób, gości zagranicznych i całego Dworu do Skierniewic około godziny 4ej po południu na obiad. Około godziny 5ej, Jego Cesarska Mość wraz z Najdostojniejszą Siostrą swoją i wszystkiemi towarzyszącemi osobami opuścić raczył Skierniewice, udając się w dalszą podróż za granicę.

Ten sam dziennik donosi: Najjaśniejszy Pan raczył najłaskawiej ozdobić biskupa dyecezyi Lubelskiej J. księdza Pieńkowskiego, orderem Św. Stanisława I. klasy.

Grecya.

(Wyroki sądu przysięgłych.)

Z **Aten** piszą do *Gazety Tryestyńskiej* pod dniem 17. maja. Przedwczoraj odbyło się poza Atenami przy gościńcu do Pireju tracenie pięciu zbójców. W przeszłym roku zamordowali pewnego włościanina i jego żonę i podzielili się zabranemi u nich pieniądzmi. Skazani przeszłej jesieni przez sąd przysięgłych na śmierć, odebrali wczoraj zasłużoną karę. Sądy przysięgłych w Kalamacie, Trypolicy, Patras i Nauplii, t. j. w samym tylko Peleponezie, wydały w ciągu tego roku trzydzieści dwa wyroków na obżałowanych o rozbój lub spólnictwo, a mianowicie skazały na śmierć 2, na dożywotnią karę w domu poprawy 6, na doczesną 3, na karę więzienia 1, na zamknięcie przez dłuższy lub krótszy czas 6, a 14 wypuściły jako niewinnych.

Sąd przysięgłych w Syrach osądził 15 obżałowanych, mianowicie czterech skazał na śmierć, 2 na dożywotnią karę w domu poprawy, a 9 na doczesną.

Sąd przysięgłych w Atenach osądził 67 obżałowanych, z których 9 uznał niewinnymi, 28 skazał na śmierć, 3 na dożywotną karę w domu poprawy, 9 na doczesną, a 18 na karę więzienia.

Na wyspie Milos urządzili Francuzi szpital dla powracającego z Krymu wojska z łóżkami dla więcej niż 1000 ludzi.

Turcya.

(Admirał Houston Stewart. — Ali Basza z powrotem.)

Czytamy w *Journal de Constantinople* z 19. maja: „Admirał Sir Houston Stewart, były drugi komendant angielskiej eskadry czarnomorskiej przybył wczoraj z Malty na pokładzie okrętu „Annibal“ do Konstantynopola. Ztąd odjedzie na czarne morze, gdzie obejmie prowizorycznie dowództwo nad eskadrą angielską. — Ali Basza opuści Londyn z końcem tego miesiąca, powróci na kilka dni do Paryża, ztamtąd uda się na Berlin do Wiédnia a w końcu odpłynie Dunajem do Konstantynopola.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 1. czerwca. Jenerał Edgar Ney przybył z Petersburga z powrotem do Paryża. Z Lugdunu donoszą z dnia wczorajszego, że Rodan zalał całą okolicę tamtejszą i straszne wyrządził zniszczenie; wielu ludzi miało zginąć w powodzi. Rzeka Saona nie wystąpiła jeszcze z brzegów. — *Monitor* donosi, że Cesarz sam odjechał do Lugdunu, by stanąć na czele tamtejszego komitetu pomocniczego. — Jego Cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian zostawił dla służby w St. Cloud 20.000 franków. Sardyński senator Brema doręczył Cesarzowi list swego Monarchy z podarunkami.

Turyn, 1. czerwca. Dla wylewu rzek przerwana jest komunikacya pocztowa między Francyą i Piemontem. Słychać, że Józef Mazzini dał zlecenie ażeby sprzedano dobra jego w prowincyi Genueńskiej, ponieważ zamierza porzucić zawód polityczny i emigrować do Ameryki. Izba przyjęła budżet państwa na rok 1857 w sumie 143,726.266 lire większością 92 głosów przeciw 15. Według dziennika *Risorgimento* jest zamiarem rządu pozwolić Piemontanom wydalonym w r. 1849 powrót do kraju. — Jenerał Alfons Lamarmora przybył dziś do Genuy.

Calais, 30. maja. Jego Cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian przybył tu z Paryża i miał o godzinie pół do dziewiątej odjechać do Bruxeli.

Madryt, 29. maja. Eskadra składająca się z dwóch okrętów liniowych, trzech fregat, dwóch korwet i czterech paropływów ma wkrótce odpłynąć do zatoki Mexykańskiej.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 4. czerwca. Na naszym dzisiejszym targu sprzedawano półkorzec pszenicy (77 funtów wied.) po 5r.30k.: żyta (75 ft.) 3r.48k.; hreczki 3r.45k.; fasoli 3r.30k.: kartofli 2r.24k.: — wied. cetnar siana kosztował 50 1/3k.: słomy pasznistej 45k., podściółki 41 2/3k.; — zą sąg drzewa bukowego płacono 11r.45k., sosnowego 9r.30k. mon. konw. Jęczmienia i owsa nie było na targu.

Kurs lwowski.

Dnia 4 czerwca.

		gotówką zlr	gotówką kr.	towarem zlr	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	39	4	42
Dukat cesarski	" "	4	42	4	45
Półimperyał zł. rosyjski	" "	8	10	8	13
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	34	1	35
Talar pruski	" "	1	28	1	30
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	" "	1	9	1	10
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	30	83	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	76	10	76	39
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	84	—	84	50

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 4. czerwca

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	83	—
" przedał " " 100 po	—	—
" dawał " " za 100	—	—
" żądał " " za 100	83	30
Wartość kuponu od 100 złr.	1	42

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. czerwca o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 84 1/2—84 5/8. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 90. — 91. Lomb. wen. pożyczki z 5% 91 — 92. Obligacye długu państwa 5% 83 7/16—83 1/2, detto 4 1/2% 74 1/4—74 1/2, detto 4% 65 1/2—65 3/4, detto 3% 50—50 1/2, detto 2 1/2% 41 1/2—41 3/4, detto 1% 17 — 17 1/4. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 93 — 93 1/2. Detto Oedenburgs. z wypł. 5% 91 1/2 — 92. Detto Peszt. 4% 91 1/2 — 92. Detto Mediol. 4% 90 1/2—91. Obligacye indemn. niższ. austr. 5% 87 — 88. Galic. i węgier. 5% 76 3/4 — 77. Detto innych krajów koron. 82 — 85. Obl. bank. 2 1/2% 61 — 61 1/2. Pożyczki loter. z r. 1834 236 — 237. Detto z r. 1839, 120 1/2—121 1/2. Detto z r. 1854 108 1/4 — 108 3/8. Renty Como 13 — 13 1/4.

Galic. list. zastawne 4% 82 84. Północ. Oblig. Prior 5% 86 — 86 1/4. Glognickie 5% 81 — 82. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 82 — 83. Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 88 — 89. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 117 1/2 — 118. Akcyi bank. narodowego 1132—1134. Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 391 3/4 — 392. Akcye niż. austr. tow. eskomp. 109 — 109 1/4. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 257 — 259. Detto półn. kolei 301 3/4 — 302. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 379 1/4 — 379 1/2. Detto tow. żegl. parowej 603 — 605. Detto 13. wydania 581 — 583. Detto Lloyda 89 — 89 1/2. Peszt. mostu łańcuch. 67 — 68. Akcye młyna parowego wied. 77 — 79. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20. Detto 2. wydania 30 — 32. Esterhazego losy 40 zł. 73 — 73 1/2. Windischgräza losy — — —. Waldsteina losy 25 1/8 — 25 3/8. Keglevicha losy 10 1/4—10 1/2. Ks. Salma losy 39 1/2—40. St. Genois 38 1/4—38 3/4. Palffego losy 38 1/4 — 38 3/4.

Amsterdam 2 m. 85 l. — Augsburg Uso 102 3/8. — Bukareszt 31 T. 266. — Konstantynopol 31 T. 475. — Frankfurt 3 m. 101 1/4. — Hamburg 2 74 7/8. —. — Liwurna 2 m. —. — Londyn 3. m. 10.2 1/2. — Medyolan 2. m 102 3/8. — Paryż 2 m. 119 l. — Cesarskich ważnych dukatów agio 5 1/2—3/4. — Napoleonsdor 7 59 — 8. — Angielskie Sover. 10 10 — 11. — Imperyał ros. 8 11 — 12.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 4 czerwca.

Oblig. długu państwa 5% 83 7/16; 4 1/2 —; 4% —; 4% z r. 1850 —. 3% —; 2 1/2% —. Losowane obligacye 5% — ; Losy z r. 1834 za 1000 złr. 233; z r. 1839 121 1/2. Wied. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcye bank. 1131. Akcye kolei półn 3017 1/2 Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 600. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. 547 1/2 złr.

Amsterdam l. 2. m —. Augsburg 102 1/2 3. m. Genua — l 2. m Frankfurt 101 1/4 2. m. Hamburg 75 2. m. Liwurno — l. 2. m. Londyn 10 — 3. l. m. Medyolan 102 3/8 Marsylia —. Paryż 118 7/8 Bukareszt —. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 5 3/4 Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —. lit. B. —. Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 76 3/4. Renty Como — Pożyczka z roku 1854 108 1/8. Pożyczka narodowa 84 9/16. C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz.; po 500 fr. 374. fr. Akcye c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 387 1/2.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. czerwca.

Hr. Zabielski Ludwik, z Wiednia.—PP. Stefanowicz Michał, c. k. ajent i starosta konzular., z Czerniowiec. — Pietruski Teofil, z Stryja. — Wysocki Floryan, z Hrehorowa. Kirchmayer Jan Kanc., z Krzesłowiec. — Wiktor St., z Wroblika. — Gniewosz Józef, z Sanoka. — Duniecki Józef, adw. kraj., z Kośmierzyna. — Guzkowski Marcin, z Wychodowa. — Napadiewicz Aleksander z Więckowiec. — Nanowski Aleks., z Koniuszek. — Łączyński Hipolit, z Liska. Szeliski Kazimierz, z Chodaczkowa. — Rudnicki Teodor, z Strzałek. — Stobiecki Leon, z Bertrowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. czerwca.

Hr. Sieminski Wilhelm, do Jarosławia. — PP. John, c. k. porucan., do Radymna. — Nadossy, c. k. porucan., do Dembicy. — Brześciański Sylwester, do Gródka. — Medwej Franc., do Stobnicy. — Sichelberg Wład., do Lubienia. Ostermann, c. k. major, do Bełzca. — Krzeczunowicz Ignacy, do Jaryczowa. — Skrzyszewski Michał i Zborowski Aleks., c. k. przełożony powiat., do Bełza. — Pajączkowski Józef, do Horodłowiec. — Korzeniowski Aleks., do Machnowa. — Bocheński Jan, biskup, do Złoczowa. — Szeptycki Marcin, do Rohatyna. — Czajkowski Hipolit, do Bóbrki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 3. czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	328 28	+ 11 7°	94 7	zachodni sł.	mgła
2. god popoł.	327 95	+ 18 8°	61.1	połud.-wschod. "	pochmurno
10.god. wiecz.	327.45	+ 15.4°	78 9	południowy "	"

T E A T R.

Dziś: Przedst. niem. na korzyść p. Józefa Mayer: „**Die Frau Wirthin.**"

Jutro dnia 6. czerwca (z uchyleniem Abonamentu.) *Na dochód p. Edwarda Henniga*:

„**Anna Królowa Francyi** *czyli:* **Trzech muszkieterów.**"

(Część pierwsza.)

Dramat z francuzkiego podług Aleks. Dumasa przez J. N. Kamińskiego przerobiony w 4 oddziałach a 6 aktach.

KRONIKA.

Przeszłego roku wydrukowano we Francyi 8235 książek; liczba muzykaliów wynosiła 1105, miedziorytów, sztychów stalowych i litografii 336.868 dzieł czyli więcej niż jeden milion tomów rożnego formatu.

— Według prywatnych wiadomości z Melbourne obliczono tam plon australskich kopalni złota w roku 1854 na 2,838.270 uncyi czyli 11,353.080 funt. sztr. Z tych wywieziono według wykazu podatkowego urzędu w Melbourne 2,150.350 uncyi do Anglii, 76.750 uncyi do Indyi wschodnich, 3670 uncyi do Ameryki północ., 12.400 uncyi do Nowej Walii południowej. Następnie podróżni wzięli z sobą 180.120 uncyi, a w bankach i kasach zostało niemal 415.000 uncyi. Wartość całego wywozu w roku 1854 wynosiła 11,775.204 funt. sztr., a mianowicie: 9,080.713 w złocie, 1,722.939 w różnych przedmiotach; z tego wywieziono 11,648.320 do Anglii, 50.933 do Ameryki północnej, 75.951 do innych państw. Wartość całego przywozu tego samego roku wynosiła 17,720.307 funt. sztr. Z tych przywieziono z Anglii i z kolonii 15,505.523, ze Stanów Zjednoczonych 994.692, z innych krajów 1,220 092 funtów szterlingów.

— Gazeta berlińska „Zeit" pisze: „Dnia 27. maja wieczór doznała pewna dziewczyna napadu epileptycznego i upadła na ziemię. P. Wiedero użył w tym wypadku zaleconego niedawno środka — obtulenia głowy i twarzy czarną chustką jedwabną; i dziewczyna przyszła w ciągu jednej minuty do przytomności, i zdołała natychmiast udać się o własnych siłach w drogę zamierzoną. Praktyczne to doświadczenie zasługuje przeto na pilną uwagę lekarzy, zwłaszcza że idzie tu o przyniesienie ulgi i przywrócenia zdrowia wielu osobom nieszczęśliwym."

Galerya obrazów na korzyść galicyjskiego Zakładu ślepych w wielkiej sali ratuszowej otwarta codziennie od 9tej godziny rano do 5tej po południu.

Bilety wstępne sprzedają się w księgarniach pp. Milikowskiego i Wilda, w aptece p. Müllinga, i w sklepach pp. Adamskiego, spółki Kummera i Alex. Winiarza.

Redakcya Gazety Lwowskiej przyjmuje subskrypcyę na pogorzelców Niżankowic.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* Z c. k. galic. drukarni rządowej